

пространны народны Българскы политичны и любословны вѣстницы и проч. Тогда всякій Българинъ кѣту чюе сладкій народенъ гласъ, абіе ще ся обьрни, камъ милаж свож майкж Българіж. Мы имама живъ примѣръ на това. Прѣди 20 години, колко Българы крѣххж свож народность! нъ щомъ ся възроди малко и наша книжинна и почижж и наши млади Българы да ся учтъ въ просвѣщеніж Европж, абіе ся и народны духъ възживѣ и многи потаеши прѣжде Българи съ радостный гласъ ся убадиж. Българская народна въ Цариградъ църквж съ вся свои ограничености много подѣйствува за развитія Българскыя народности, и многи изгубени отъ народность Българы въ покаяніе докара! Просвѣщеніе млади Българи, просвѣщеніе на всякаж добриж и благополучіе е корень! а невѣжество на всякаж злиж и на всякое злополучіе е изворъ!

(35). Турское царство послѣ рата съ Французы въ Египеть въ лѣто 1794 въ врѣмя Султанъ Селима, наследника Абдулхамита, почна да мысли и то за прѣобразованія своего правленія и тогава почна и негово разчлененіе и пропастъ. Турскій народъ влобщѣ неученъ и тогда какъ то и днѣсь, и привзѣтъ отъ най безчювственное суевѣріе и пустовѣріе, сматраше тыя мысли за прѣобразованія най безбожны, и упълчивши ся противъ тыя реформаторы, бижше и давѣше даже и истія си цари Турскы Султаны. Най голѣмо подкрѣпленіе и защитж найдѣ бѣснуещій отъ фанатизма народъ въ яничьрское страшно тѣло, зганъ отъ разны злодейцы Турцы. Отъ Селимовое врѣмя турскій народъ ся раздѣли на двѣ противны страны, на прѣобразователи и на старовѣрцы; нъ пѣрвиі бѣхж твѣрдѣ малко и слаби да извършжтъ таково важно дѣло, хотя и да имахж и самаго Султана на свож странж. Войнство турское, кое ся състояше тогда отъ самыя яничары, бѣше ведно съ народа. По Българіж еще нѣмаше *Паши* по него врѣмя, нито управители отъ Цариграда послани, нъ владѣяхж помѣстниі Турцы подъ имянемъ *Аяли*, *Саахи*, *Субаши* и *Чарибашіи*. Ти незадо-